

OCENA KSIĄŻKI

Fundamentals of sensorineural auditory pathology. W. B. Dublin. Ch. C. Thomas Publisher. Springfield, Ill. 1976, str. 229, ryc. 9.

Do przedstawienia monografii czytelnikowi, pomimo spóźnionego terminu (5 lat od wydania), skłania mnie nie tylko głęboki szacunek dla jej autora, którego podręcznik neuropatologii wydany w roku 1954 należy do dziś do najczęściej używanych przeze mnie, lecz przede wszystkim jej unikalność i zgoła niezwykłość.

Monografia stanowi wnikliwe, wszechstronne studium patomorfologii drogi słuchowej od ucha wewnętrznego poczynając na korze słuchowej kończąc. Część ściśle patomorfologiczną poprzedza dokładne omówienie technik służących pobieraniu, utrwalaniu i preparatyce ucha wewnętrznego i mózgu oraz szczegółowej, bogato ilustrowany wykład poświęcony embriologii, anatomii makroskopowej i mikroskopowej (z mikroskopią elektronową transmisyjną i odbiciową włącznie), części ślimakowej ucha wewnętrznego oraz kolejnych poziomów drogi słuchowej. Sporą część stanowią również rozważania fizjologiczne i patofizjologiczne.

W dalszych działach autor systematycznie omawia patomorfologię narządu ślimakowego i drogi słuchowej w zaburzeniach rozwojowych zarówno wrodzonych, jak i uwarunkowanych genetycznie, w zakażeniach, zatruciach i zaburzeniach o podłożu immunopatologicznym. Obszerne rozdziały poświęcone są problematyce urazów, guzów nowotworowych oraz chorób metabolicznych zarówno ogólnoustrojowych, jak i dotyczących wybiórczo aparatu słuchowego i/lub mózgu. W części ściśle neuropatologicznej przedmiotem szczegółowego zainteresowania autora są te procesy chorobowe, w których zespole klinicznym występują zaburzenia słuchu.

Książka stanowi znakomite wykorzystanie wieloletnich doświadczeń autora, równoczesnego kierownika zakładu neuropatologii i laboratorium patologii otiatrycznej w Veterans Administration Hospital, Martinez California. Korzystając z praw monografii, autor świadomie poświęca więcej uwagi tym zagadnieniom, w zakresie których ma bogatsze własne doświadczenie, mniej zaś tym, w których korzysta z danych piśmiennictwa. Nie zaburza to jednak systematycznego układu opracowania. Na szczególną uwagę zasługuje zwięzłość i jasność opisu oraz znakomity, bogaty materiał ilustracyjny pochodzący z materiałów własnej pracowni. Tekst monografii uzupełnia zestawienie źródłowego materiału piśmienniczego, dotyczącego zarówno prawidłowego jak i chorobowo zmienionego aparatu słuchowego i mózgowia.

Sądzę, że książka stanowi bardzo pożyteczne i interesujące opracowanie monograficzne, które powinno zainteresować otiatrów i neurologów, anatomo-patologów i neuropatologów, stwarza ona bowiem pomost między tymi dziedzinami nauk medycznych. Przypuszczam, że na długo zachowa swoją aktualność.

Mirostaw J. Mossakowski